

smigret sig med det Haab, at naar man holdt ud og udfyldte sit Kald som man burde, som skulde de bedre Dage nok omsider komme, det haabede jeg ogsaa, men Reductionen kom og denne medførte, at mange kraftige og brugbare Mænd fattes tilside. Dette maatte saa være, der var intet videre derom at tale, man maatte finde sig deri; men en saadan udtraadt Offi- ceer sættes ikke paa Pension, ham gives Bart- penge, som er noget mere, end han vilde faae, naar han var utjensdygtig, men noget mindre end det, der vilde tilkomme ham, hvis han blev staaende paa sin Plads og i sit Nummer, det er en Mellemting af Gagering, som sætter ham istand til, at leve saalænge, indtil Sta- ten behøver hans Tjeneste igjen, og kalder ham dertil. Det er i Medfør af flere agtede Mænds Ansuielser, hvilke ere yttrede lydeligen her i Salen, at saadanne Mænd bør ansees, ikke som Pensionister, men som Embedsmænd, som staaende paa en Maade i Embedsmænd- nes Rækker og til Statens Tjeneste. Naar nu en saadan Mand atter kaldes til Statens Tje- neste, saa er i mine Tanker det Spørgsmaal let afgjort, hvorvidt en saadan Kalden til Statens Tjeneste bør være permanent eller kun midlertidig. Det kan gjerne være, at man ikke vil give mig Med- hold heri, men jeg kender ikke af Em- bedslivet et eneste Exempel paa, at man har kaldet saadanne paa Bartpenge, paa Bentepenge staaende Embedsmand til Tje- neste blot for Maaneder eller for Aar eller i det Hele for en kortere Tid; jeg kender, siger jeg, af Embedslivet intet Exempel herpaa, og jeg kender i Lovgivningen intet Sted, der giver en saadan interimistisk Kalden til Tjeneste sit Medhold; jeg beklager, at vi ikke have en tydelig Lov i saa Henseende, men jeg kender ikke en Lov, som giver Medhold til en saadan interimistisk Kalden til Tjeneste, men hvis det ogsaa var Tilfældet i det Civile, at man kunde kalde Embedsmændene paa Bartpenge for en kort Tid til Tjeneste, kalde dem ud fra de Forhold, hvorunder de levede, Forhold, hvorved de, ved at anvende deres Kundskaber og Dyg- tighed i en anden Retning, søgte at supplere det Manglende til deres Udkomne, der bliver dem nødvendigt som Følge af, at de Bartpenge

de nyde, ikke ere saa store som Gagen vilde være, naar de stode paa deres Pladser, idet- mindste paa de lavere Grader aldrig ere saa store, at de kunne leve deraf, jeg siger, hvis det virkelig fandt. Medhold i det Civile, at en saadan paa Bentepenge staaende Embeds- mand blev kaldet til Tjeneste for en søie Tid, saa vilde en saadan Foranstaltning naar den blev overført paa det Militaire, paa Officererne, være en ubeskrivelig Haardhed, som man i Lov- givningen vanskeligt skulde finde Mage til. Naar man vil betænke, at Officererne under saadanne Omstændigheder altsaa blot blive kaldte til Tjeneste, for at deltage i Kampen, og efter Kampens Forløb blive sendte til- bage til de Kaar som de forlode! Consequents- sen vil medføre, at de atter ved Begyndelsen af et nyt Felttog blive paany kaldte til at deeltage deri, for atter, naar Freden eller Vaas- bentilstanden kommer, at blive kaldte tilbage. Jeg veed ikke, om jeg har saa stor Uret i at kalde dette en Grumhed, jeg kan, naar jeg tæn- ker paa dette Forhold ikke finde noget lignende, uden ved at tænke paa de Dyr, som føres til Kamppladsen, for at deeltage i en Fægtning, og hvis de overleve en saadan Dyst blive sendte til Buret igjen for at vente til en ny Dyst kommer (Hør! Hør!). Jeg anseer Saadant for uværdigt og jeg troer ikke, at Folket nogen- sinde vil kunne give en saadant Medfart sit Medhold. Jeg skal tillige bede den ærede For- mand om Tilladelse til at oplæse et Par Linier af mit Andragende til Thinget.

Det hedder i Andragendet navnlig saaledes:

„Det ærede Udvalg vil indrømme, at den Offi- ceer, der træder i Række med sine Kam- merater, hvor det gælder Løsningen af det store Spørgsmaal om Liv eller Død, ogsaa bør sættes i den fulde Nydelse af sine tid- ligere Rettigheder, — Rettigheder, Staten kun berøvede ham, for selv at kunne spare. Den Offi- ceer, der beståer sin Prøve overfor Fjen- den, medens han følger Krigerens alvorsfulde Kald, denne Offi- ceer bør sandelig ogsaa nyde samme Ret, som hans Medkrigere; og medfø- rer Tid og Forhold en ny Armeereduction, s. Ex. ved Krigen Ende, vilde det være Uret, dersom man atter og forlods lod ham af- gaae, alene fordi han allerede tidligere havde